

MISSATGE DE CAP D'ANY 2009

DEL CAP DE GOVERN

Benvolgudes conciutadanes, i benvolguts conciutadans,

Cap d'any és sempre un moment per fer repàs del que hem fet, del que hem viscut, durant els dotze mesos anteriors.

Un moment on recordem els pares o els pares, que tal vegada no són al nostre costat.

Tal com diu l'escriptora Carme Riera: «Només quan la nostra memòria els fa presents tornen a cobrar existència, alhora que nosaltres reforcem la identitat, sentint-nos-en els hereus».

És difícil entrar en nous temps quan s'és portador d'una identitat forta, individual i de grup; quan és intens el convenciment de la tradició a la qual es pertany.

La situació econòmica i el moment polític actual, suposen un canvi d'època en què les identitats arrelades tenen tendència a reaccionar tantant-se en si mateixes: local contra global, tradició contra canvi, arrels contra transformació, uniformitat front a diversitat. Hem de defugir aquesta confrontació.

Tancar-se en la por i no saber tenir una mirada assenyada cap endavant és el risc que tenim, la temptació en la qual no podem caure.

No podem acceptar que la por ens porti cap a un futur que ja és darre nostre.

Hem d'encarar de manera valenta el camí cap al canvi tranquil que el país necessita i que els ciutadans van votar majoritàriament al passat mes d'abril.

Ara fa sis mesos, després de nomenar l'equip de Govern, vaig adreçar als ministres i secretaris d'Estat un missatge amb algunes recomanacions, adreçades a orientar la seva acció pública. Els deia: «...amb caràcter general, heu de tenir sempre present que davant de la crisi econòmica actual la nostra conducta ha de ser d'austeritat, transparència i bon govern, per

destinar cada euro a una despesa eficaç. Heu d'actuar amb rigor i destinar els diners a necessitats reals. Sou servidors de l'interès general i els recursos públics no són nostres.

Els ciutadans ens els han confiat per gestionar-los».

Els deia també que:

«La legitimitat i l'eficàcia de l'acció del Govern exigeixen avui, i de manera urgent, una millora de la productivitat i de la qualitat dels serveis públics».

Des del dia 8 de juny no hem descansat per complir un compromís internacional de l'anterior cap de Govern i que des del primer dia vam dir que assumíem: treballar per complir els criteris que ens demanava la comunitat internacional (l'OCDE i el G-20) en el sentit d'arribar a uns acords d'intercanvi d'informació fiscal a la demanda. I això ho hem fet amb un ampli suport del Consell General i amb les modificacions que el Consell va creure convenient introduir-hi. Ja tenim nou acords signats. L'últim va ser amb Portugal, el dia 30 de novembre.

També tenim rubricat l'acord amb Espanya. Aquest acord amb Espanya, com el de França i com el de Portugal, són el que el secretari general de l'OCDE, el Sr. Gurría, ens va dir que eren acords de qualitat; és a dir, que nosaltres havíem de fer acords amb els països veïns amb els quals hi tenim un intercanvi econòmic real.

Aquests acords són indispensables per obrir la via a uns convenis futurs per impedir la doble imposició. Això és el que els nostres empresaris i els professionals necessiten per treballar des d'Andorra cap a l'exterior i no veure's castigats amb dobles imposicions o dobles tributacions.

Els convenis per impedir la doble imposició només seran possibles després de la indefugible reforma tributària. Una reforma que està en

mans, evidentment, del Consell General. Em consta que els grups parlamentaris, tots, hi estan treballant i aportant-hi les seves matisacions i plantejaments.

Nosaltres hem fet la part de camí que tocava i assumirem el resultat que surti del Consell General, amb el benentès que el debat electoral de l'abril passat ja va assenyalar que hi havia una voluntat majoritària de dur a terme aquesta reforma tributària.

I si no la fem, no tindrem els convenis, i si no tenim els convenis no sortirem del pou econòmic en el qual estem situats.

Govern i Consell General ho hem vist clar. L'objectiu essencial era reactivar la nostra economia interior i, de retruc, obrir-nos vers l'economia europea. No són temps d'enfrontaments amb l'exterior.

Les institucions han de treballar molt; han de treballar molt també els empresaris, que ja ho fan.

Però hem de tenir en compte que Andorra l'hem feta les famílies, les famílies que van treballar molt, la generació dels nostres pares, però no podem perdre de vista que també la van fer molts i bons treballadors assalariats que van ajudar les empreses familiars a tirar endavant. Per tant, nosaltres hem de ser conscients que Andorra no pot ser només i únicament una Andorra mercantil. Andorra necessita cohesió social. Si volem tenir pau i tranquil·litat hem de tenir cohesió social, trobant la manera de conciliar, almenys alguns diumenges a la tarda, la vida familiar amb la laboral.

Per tant, respecte absolut a la iniciativa empresarial però recordatori obligat que Andorra la formem les persones. I les forces del treball, no són únicament els empresaris, sinó també els treballadors assalariats d'aquest país.

Tot el que hem començat a fer amb l'intercanvi d'informació tributària donarà un gran reforçament in-

ternacional al sector financer, que per a nosaltres és un dels tres pilars de l'economia andorrana.

Estic convençut que amb aquestes accions de transparència i de bon veïnatge estem millorant la consideració d'Andorra en el nostre entorn internacional. Algú podria pensar que aquest treball per poder sortir de la llista grisa de paradisos fiscals només afecta i només convé el sector financer. No és així, ens afecta a totes i a tots. A les generacions futures d'emprenedors, als nostres universitaris, als professionals i als nostres petits i mitjans empresaris. Amb aquesta estratègia facilitem la possibilitat d'exportar béns i serveis amb un tracte fiscal no discriminatori. Això sí, un cop feta la nostra reforma fiscal. I això passa, també, per aconseguir una relació estratègica amb la Unió Europea, un pilar fonamental per reactivar l'economia andorrana. I ho farem si sabem optimitzar aquest doble avantatge de ser competitiu a l'exterior i en l'àmbit nacional, com a referent de país de descans, de compres i de serveis, amb un gran nivell de seguretat ciutadana.

Andorra té una oferta comercial consolidada i compta amb una molt bona solvència i liquiditat de la nostra banca, que de segur que fan que el nostre posicionament internacional hagi millorat. Perquè el tercer pilar de la nostra economia –amb el comerç i el turisme– és també el sector bancari, que estem defensant i volem reforçar.

Sóc plenament conscient que som a l'Administració general per governar el país, millorant les oportunitats d'activitat empresarial i la qualitat de vida de la gent.

Competitivitat i solidaritat no són dues paraules antagòniques.

Hem de saber situar al mateix nivell la recerca de la competitivitat econòmica amb el desenvolupament d'instruments potents de protecció dels més desfavorits i de

solidaritat entre els ciutadans.

Tenim moltes opcions, moltes possibilitats de construir una Andorra millor. Però aquestes possibilitats, aquestes opcions de futur d'Andorra, no cauen del cel.

Són el resultat d'una situació i d'un història. Són temporals. Si no les sabem aprofitar, serà fora d'Andorra on es decidirà el nostre futur. El temps que tenim és limitat.

Estic convençut que el nostre país està encarant una fase molt delicada de la seva història. Nosaltres no tenim por de la responsabilitat i estem fent el que entenem necessari perquè Andorra pugui sortir de la crisi actual, projectant-se vers un nou període de desenvolupament sostenible. Quan el que està en joc són qüestions d'Estat i el futur dels andorrans, ha de prevaler el sentit de responsabilitat i s'ha d'abandonar la lògica de la contraposició entre el Govern i l'oposició.

Amb aquesta voluntat, fidel al meu compromís d'encapçalar un govern disposat a col·laborar, en els grans temes d'Estat, amb tots els grups parlamentaris representats al Consell General, avui renovo la proposta d'un pacte d'Estat per refundar el nostre model econòmic i social, i donar forma, conjuntament, al futur d'Andorra.

Governem per aportar solucions. No, per crear conflictes.

Hem d'entrar al nou any amb confiança i optimisme perquè, de debò, és possible fer realitat els anhels i les esperances quan hi ha tenacitat i treball.

Des del primer moment d'aquest nou any, hem de creure en el futur immillorable d'Andorra, una societat moderna i profundament solidària, sempre oberta a la col·laboració i a l'anticipació.

Junts ho aconseguirem!

Per a tothom, de tot cor, desitjo un molt bon any 2010!